

den nuværende Statsrevision efter den Maade, hvorpaa den har stilt sig ved sit Hverv.

Jeg gaar dernæst over til det næste Punkt, som angaar Brugen af Reservecapitalen til Dekorationer, Møbler og deslige. Jeg antager imidlertid, at jeg kan gaa meget let hen over dette. At Theaterbestyrelsen havde Ret til at bruge Reservecapitalens Midler uden Bevilling til Theatrets Drift er jo Noget, som jeg mener at have viist, og at Anskaffelsen af Dekorationer, Møbler, Garderobesjager og slige Ting vedkomme Theatrets Drift og ikke Theaterbygningen, forekommer mig at være Noget, der ikke lettelig kan modsiges. (Dam: Man kan ikke drive Theatret uden en Bygning.) Det ærede Medlem siger, at man ikke kan drive Theatret uden en Bygning; ja, i gamle Dage gjorde man det jo nok, da man kun kjendte til den omvandede Theaterspikar, nu til Dags derimod gjør man det ikke, men jeg veed egentlig ikke, hvilket Lod det ærede Medlems Bemærkning skulde kaste i Bægtkaalen. Nei, Sagen er den, og det er jo ogsaa Noget, som ganske vist maa indrømmes, at Ministeren under Forhandlingen om Finantsloven for 1873—74 er gaaet ind paa at erkjende, at Reservecapitalen ikke maatte bruges til selve de i Theaterloven udtrykkelig nævnte Ting: Theatrets Indretning, Udstyr og Udsmykning. Dertil maatte han ikke bruge Reservecapitalen, men videre end til at erkjende dette, er Ministeren aldrig gaaet. Han har tværtimod paa det Bestemteste fralagt sig, at han vilde gaa videre, og har strax grebet ind, den Gang det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen) sagde, at nu havde vi her en Borgen for, at Ministeren ikke vilde bruge Reservecapitalen uden Bevilling; thi da sagde Ministeren: „Sa, til Theaterbygningen“, hvortil det ærede Medlem meget rigtigt svarede: „Sa, til Theaterbygningen“. Derom var man altsaa enig. At nu Dekorationer og de andre nævnte Gjenstande ikke kunne henføres under disse Udtryk: Bygningens Indretning, Udstyr og Udsmykning, anser jeg rigtig nok for at være fuldstændig erkjendt, og jeg behøver vel saa meget mindre at gaa ind derpaa, som jeg dels i Betænkningen udfølgelig har paavist, hvorledes Ordene i Lovens bestemt tale derfor, hvorledes Udtalelser fra Lovens Indbringer (Zahle) og fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der indbragte Ordet „Udstyr“ i Lovens, tale derfor, og hvorledes Forholdenes Natur afgjort tale derfor, ligesom jeg der har fremhævet, at dette er erkjendt fra Rigsdagens Side,

idet man fandt sig i, at Intet af alle disse Ting optoges i det Program, der blev Rigsdagen tilstillet. Alt dette er tilstrækkelig tydelig udoilet, og jeg behøver saameget mindre at gaa ind derpaa, som det ærede Medlem (Zuel), der før havde Ordet, gjentagne Gange syntes at indrømme Rigtigheden deraf. Jeg veed ikke, om det var uvilkaarligt eller med Forsæt, men høist mærkeligt var det, at ogsaa for ham stod det som saa naturligt, at Dekorationer og deslige hører til Theatrets Drift, at han gjentagne Gange brugte det Udtryk: Dekorationer og hvad der hører til den øvrige Drift. Dette Punkt antager jeg derfor nu at kunne lade ligge. — Jeg skal nu gaa over til det tredje Punkt, der angaar Spørgsmaalet om selve de ved Theaterbygningens Opførelse stedsfundne Overtskridelser. I den Henseende kan jeg nu ikke Andet end i flere Maader være det ærede Medlem for Nørresundby (Zuel) taknemmelig for det Foredrag, han før holdt, idet han paa mange Punkter med stor Klæbhed fuldstændig indrømmede Rigtigheden af den Betragtningssaa, der paa dette Punkt er gjort gjældende fra min Side og fra dets Side, der se hele dette Forhold paa samme Maade som jeg, hvad jeg senere skal komme til. Medens den ærede Ordfører syntes at gjøre gjældende, at der her forelaa noget ganske Overordentligt og mærkverdigt Forskjelligt fra ethvert andet Bygningsforetagende, sagde derimod det ærede Medlem fra Nørresundby, at det, der her forelaa, var en Overtskridelse ved et Byggesforetagende, ligesom der jo havde fundet Overtskridelse Sted ved saa godt som enhver anden Bygning, Staten havde opsøgt i den sidste Snes Aar. Dette er fuldstændig rigtigt. Der er kun her den Forskjel, at Overtskridelsen er bleven noget større end ved de fleste andre Byggesforetagender, dog ikke alle, idet der er dem, der have frembudt lige saa store Overtskridelser, hvorved jeg da navnlig tænker paa Bredskjælle Fængsel. Det, som imidlertid paa den anden Side gjør Overtskridelsen forklarlig, er, at man her har bevæget sig paa et Terrain, der var overmaade uvant i og for sig og overordentligt kompliceret, og bevæget sig derpaa uunder meget ugunstige Forhold, idet Regjeringen paa alle mulige Maader ved den efter Lovens givne Stilling var hæmmet i sin Handlingsfrihed og bunden paa forskjellig Maade til forskjellige Kommissioner og Autoriteter, der gif imellem hverandre. Det ærede Medlems Opfattelse er derfor vistnok den rigtige, derimod er den ærede Ordførers Opfattelse neppe rigtig; thi der er ikke Tale om, at